

Dil Lal Olsa Kalp Aşkın Süruruyla Ağlasa

– Yazan Adam · 03 Haziran 2010

Ne sen sor ve ne de ben maziyi anayım
Çıktığım yolculuğun, seyreden umudun kanatlarında bizarım
Ne hastayım, ne yas içinde karayım, sabrın anahtarıyla vesilelere kanarım
Aldatmaya yabancıyım, sadakate refakatçiyim, edebın cenahında hüzne çok razıyım

Mümbit toprağın, ana gibi bir yarım
Dağlardan sökün eden hicranın, dalgalardan nükseden harın
Letafetine muhtaç olduğum haki katın, rahlede okunan kitabın ve o aşkın
Suhuletinde bizar kaldığım efkârın, sinemi kuşatan ve ağlatan bir cenahın türabıyım

Salkım saçak açılıyor esrarı halin
İnşiraha tabi olan ne varsa, hasretin sulbünden mühürse arım
Geleceğın hülyasında, küskün düşlerin fulyasında, zikredilen ne varsa bizarım
Ne merminin barutunda ne nemrutun romanında açılmış sayfalar kalanıyla hesabım

Yar nazlı, nar namıyla çok farklı
İdrak halin perdesinde ihtışamlı, izan vicdan için şimdi gamlı
Ruhumun hicran sayfaları bilmem ki niye halim için çok efkârlı ve ağlamaklı
Dile gelen, hecelerle sökün eden, kelimeyle yüzleşen, cümle mealinde sudur niye saklı

Ne ummanın seyrine amadeyim
Ne melalın sükût ettiren burukluğunda yola bakan hancıyım
Bilmem ki kim için davacıyım, boyun büktürenin sancısıyla savrulan salayım
Kendi halimde ağlarım, şehre dilmeyen hicranımla, başıboş yalnızlığımla yolcuuyum

Anlatamadım bir türlü gönlüme
Abat olduğum, sevdasına ram olduğum, hasretiyle uyduğum
Hülyalarıyla savrulduğum, düşleriyle ayıldığım ve ağladığım hakikat bir arsa
Tefekkürün feyziyle nutkum durunca, iksirin ülfeti kalpte esince, sürurum ki fevkinde

Mustafa CİLASUN